Ve Vyškově lze občas narazit na rekruta – vegetariána. Na toho jsem já štěstí neměla. Takového člověka poznáte už při příchodu na bránu tak, že má o tašku navíc a v ní zásoby speciálních pomazánek a dalšího vegetariánského proviantu. Doporučuju být s takovým člověkem kamarád. Bude pro vás neustálou zásobárnou masa, vegani vám odevzdají i ten hermelín.

Strava, jejíž skladba se řídí armádními tabulkami, a velké množství pohybu se na našich tělesných schránkách velmi odrazily. Kolegové z družstva už po dvou týdnech hlásili, že hodně zhubli, svoje opasky si utahovali čím dál více. Já jsem opasek více neutahovala, ale registrovala jsem, že moje chlapecká postava se stává ještě více chlapeckou…

Kromě jídla je samozřejmě důležitý i pitný režim. Každý z vojínů a vojínek měl na svém opasku připevněnou čutoru a v ní vodu. Protože jsme ale s sebou všude vláčeli malou polní, měli jsme vodu i v PET láhvích, do kterých jsem si navíc přidávala iontové tablety. Jenomže každé vyměšování bylo u nás holek spojeno s komplikovaným odstrojením MNS a opasku, navíc jsme často poměrně složitě hledaly místo, kde si můžeme ulevit. Tedy řešily jsme dilema: pít, či nepít? Já jsem pila spíše méně a doháněla to před uložením ke spánku.

Součástí hotelových služeb Vyškov je kromě jídla i ubytování. Jak už jsem zmínila na začátku Deníku, výcvik jsem začala na šestém podlaží, kde jsme byly jen dvě ženy, každá ve svém pokoji. Ty byly propojené sociálním zařízením. Pokoje v posledním patře byly ještě nezrekonstruované a vypadaly úplně stejně jako v seriálu České televize *Provedu! Přijímač*: jedna postel a jedna palanda, k tomu skříně – hádám, že z osmdesátých let minulého století – a pak ještě stůl a tři židle. Na pokoji byla ale i lednička, kde se daly skladovat másla a sýry, které člověk ráno nafasoval a nesnědl, anebo tlačenku. I tu můžete ve Vyškově dostat k snídani.

Matrace v těchto pokojích byly docela peklo a jako nejméně nepohodlná se jevila ta na spodní posteli palandy. Co mě na této palandě zaujalo, byly nalepené výstřižky žen, na které jsem koukala pokaždé, když jsem si do postele lehla. Výstřižky zjevně pocházely z módních časopisů typu Burda, což byl pro mnohé chlapce a mladé muže v předrevoluční době vrchol erotiky.

Ovšem s nástupem do třetího družstva, tedy po prvním týdnu, jsem se stěhovala o patro níž a do lepšího. Nové postele, nové matrace, paráda. Záda si jen chrochtala. Ubytování po jednom mělo velkou výhodu v tom, že bylo v pokoji spousta místa a na záchod a sprchu, které spojují dva sousedící pokoje, jsme byly jen dvě. Takže naprostý ideál. Pokoje měly i svůj vlastní balkón, dveře na něj jsem měla každou noc otevřené a nad ránem mě tak pravidelně budil zpěv ptáků.

Tenhle typ ubytování skončil v roce 2024, kdy byly postaveny nové ubytovací prostory. Prostorné ložnice s palandami a velkými skříněmi jsou nyní po deseti, sprchy jsou společné. Z fotek umístěných na webu vojenské akademie je patrné, že koupelna je řešená tak, že sprchy umístěné vedle sebe na stěně mají společné odtokové kanálky. Tedy sprchující se jedinci stojí ve společném bazénku, který se, dle sdělení absolventek kurzů, občas promění v bazén, což je zajímavé především v tom okamžiku, kdy se s vámi sprchuje menstruující kolegyně. Můj instagramový post glosující tuto situaci dodnes drží na mém profilu rekord v počtu komentářů.

Mám-li obecně zhodnotit kvalitu hotelových služeb ve Vyškově, všeříkající je asi to, že vstoupíte-li do aktivní zálohy, pravděpodobně u svých útvarů půjdete s ubytovacími i stravovacími standardy výrazně dolů. A tak si važte těch několika týdnů, kdy si vás Vyškov tak pěkně rozmazluje.